

ಸರಣಿಯೇ ಎದುರಾಗುತ್ತಿದೆ. ಆದರೂ ಈ ದುಃಖಮಯ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಆಸಕ್ತಿ ಎಳೆಷ್ಟು ಕುಂದಿಲ್ಲ. ಎಂಥ ಅಸಹ್ಯವಾದ ಸಂಗತಿ ಇದು! ಈ ಎಲ್ಲ ಸಂಗತಿಗಳು ನಶ್ವರವೆಂದೂ ತಿಳಿದೂ ತಿಳಿದೂ ನಾವು ಅವಿನಾಶಿ ತತ್ವದ ಕಡೆಗೆ ಎಳೆಷ್ಟು ಮನಸ್ಸು ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲವಲ್ಲ!

‘ಅಜ್ಞಾನಿಗಳದು ಅದೆಂಥ ದಯನೀಯ ಸ್ಥಿತಿ! ಪ್ರತಿನಿತ್ಯವೂ ಅವರು ಪಾಪಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲೇ ಮಗ್ನರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಯಾವನ ದಲ್ಲಿ ಕಾಮವಾಸನೆಯ ಜ್ವಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಮಾಡಬಾರದ್ದನ್ನೆಲ್ಲ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ; ಹೆಣ್ಣು ಹೊನ್ನು ಮಣ್ಣುಗಳ ಬಂಧನಕ್ಕೆ ಸಿಲುಕಿ ಸಮಯವನ್ನು ವೃಥಾಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ವೃದ್ಧಾಪ್ಯದಲ್ಲಿ ಚಿಂತೆಗಳ ಬೆಟ್ಟವನ್ನು ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು, ಸಂಸಾರದ ಭಾರವನ್ನು ಭರಿಸಿ ಕೊಂಡು ಗೋಳಾಡುತ್ತಾರೆ. ಕಾಲಕ್ರಮೇಣ, ದುಃಖ ಮತ್ತು ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪಗಳ ಬೆಂಕಿಯಲ್ಲಿ ಬೆಂದು ಹತಾಶೆಯಿಂದ ಮರಣವನ್ನಪ್ಪುತ್ತಾರೆ! ಹೀಗಿರುವಾಗ, ಯಾರಿಗೆ ತಾನೇ ಶುಭಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಲು ಪುರುಸೊತ್ತು ದೊರಕುವುದು? ಭಗವಂತನನ್ನು ಆರಾಧಿಸಲು ಸಮಯ ಸಿಗುವುದು?’

ಹೀಗೆ ಜನಕ ಆಲೋಚಿಸುತ್ತ ಹೋದನು. ಈ ಬಗೆಯ ಆತ್ಮವಿಚಾರದಿಂದ ಅವನಿಗೆ ಆತ್ಮಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರವಾಯಿತು. ಆಗ ಅವನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಈ ಅನೇಕ ಆಲೋಚನೆಗಳು ಸ್ಫುರಿದವು:

‘ಸಿದ್ಧರ ಗೀತೆಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ನನಗೆ ಜ್ಞಾನೋದಯವಾಯಿತು. ಅವರೇ ನನ್ನ ಗುರುಗಳು ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸುತ್ತೇನೆ. ನಾನೀಗ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಜಯಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಆತ್ಮರಾಮನಾಗಿ ಆನಂದದಿಂದ ಇದ್ದೇನೆ. ಸಂಸಾರದ ದುಃಖ ಮತ್ತು ಅನಿಷ್ಟಗಳಿಂದ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಮುಕ್ತನಾಗಿದ್ದೇನೆ. ಎಲ್ಲ ಬಗೆಯ ದ್ವಂದ್ವಗಳೂ ಭೇದಗಳೂ ನನ್ನಲ್ಲಿ ಮಾಯವಾಗಿಬಿಟ್ಟಿವೆ. ಆತ್ಮನನ್ನೇ ನಾನು

ಎಲ್ಲೆಡೆಯೂ ಕಾಣುತ್ತಲಿದ್ದೇನೆ. ಪರಮಶಾಂತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದೇನೆ. ‘ನಾನು’, ‘ನನ್ನದು’, ‘ಇಲ್ಲಿ’, ‘ಅಲ್ಲಿ’, ‘ಆಗ’ ‘ಈಗ’ - ಈ ಎಲ್ಲ ಭಾವನೆಗಳೂ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ದೂರವಾಗಿಬಿಟ್ಟಿವೆ. ಇಂಥ ಭ್ರಮೆಯನ್ನು ನಾಶಗೊಳಿಸಿದ ಆತ್ಮಜ್ಞಾನವನ್ನು ನಾನು ಎಷ್ಟು ಕೊಂಡಾಡಿದರೂ ಸಾಲದು.’

ಜನಕ ಮಹಾರಾಜ ಈ ಸಮಾಧಿಯ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಬಹುಕಾಲ ನೆಲೆನಿಂತಿದ್ದನು.

ಸಮಾಧಿಯಿಂದ ಮರಳಿಬಂದು ಮತ್ತೆ ತನಗೆ ತಾನೇ ಹೀಗೆ ಅಂದುಕೊಂಡನು: ‘ನಾನೀಗ ಎಲ್ಲೆಡೆಯೂ ಏಕಮೇವಾದ್ವಿತೀಯ ಅಖಂಡ ಬ್ರಹ್ಮವನ್ನೇ ಕಾಣುತ್ತಲಿದ್ದೇನೆ. ನನ್ನ ಆತ್ಮನಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು ಎಂದೆಂದಿಗೂ ನೆಲೆನಿಂತಿದೆ. ನನ್ನನ್ನು ಯಾವುದೂ ಪರಿಕ್ಷುಬ್ಧಗೊಳಿಸದು. ಎಲ್ಲ ಬಗೆಯ ರಾಗದ್ವೇಷಗಳಿಂದ ನಾನೀಗ ಮುಕ್ತನಾಗಿದ್ದೇನೆ, ಸಮದರ್ಶಿಯಾಗಿದ್ದೇನೆ, ನಿರಾಸಕ್ತನಾಗಿದ್ದೇನೆ.’

ಹೀಗೆಂದು ಜನಕನು ಸುಮ್ಮನೆ ಕೂಡಲಿಲ್ಲ. ಮತ್ತೆ ತನ್ನ ರಾಜ್ಯಭಾರದ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಮಗ್ನನಾದನು. ಯಾವ ಅಪೇಕ್ಷೆಯೂ ಇಲ್ಲದೆ, ಲಾಭ-ನಷ್ಟಗಳ ಪರಿವೆ ಇಲ್ಲದೆ ತನ್ನ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಿದನು. ಕಳೆದುಹೋದದ್ದಕ್ಕೆ ಮರುಗದೆ, ಮುಂದೆ ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಚಿಂತಿಸದೆ ಚಿರ ವರ್ತಮಾನದಲ್ಲಿ ಆನಂದದಿಂದ ಇದ್ದನು. ವಿದೇಹ ರಾಜ್ಯದ ಅಧಿಪತಿಯಾಗಿರುವಂತೆಯೇ ಆತ್ಮಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದ ಒಡೆಯನೂ ಆದನು. ಜೀವನ್ಮುಕ್ತನಾಗಿ ಸಾರ್ಥಕ ಬಾಳನ್ನು ಬಾಳಿದನು.

ಈ ಕಥೆಯನ್ನು ಹೇಳಿ ಮುಗಿಸಿದ ವಸಿಷ್ಠರು ರಾಮನಿಗೆ ಉಪದೇಶಿಸಿದರು : “ಓ ರಾಮ, ಜನಕನಂತೆ ನೀನೂ ಆತ್ಮಾವಲೋಕನವನ್ನು ಮಾಡಿಕೋ. ಆತ್ಮಧ್ಯಾನವನ್ನು ಮಾಡು. ಆತ್ಮಜ್ಞಾನವನ್ನು ಪಡೆದುಕೋ.”

ಆನಂದದ ನೆಲೆ

ದೇವರು ಸೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲೆಲ್ಲ ಅತ್ಯುತ್ತಮವಾದ ಮಾನವನನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದಾಗ, ಅವನಿಗೆ ಅಮಿತವಾದ ಆನಂದವನ್ನು ಕೊಡುಗೆಯಾಗಿ ನೀಡಿದ. ಆದರೆ ಮಾನವ ಅದನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವ ಬದಲು ದೇವರನ್ನೇ ನಿಂದಿಸತೊಡಗಿದ. ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತನಾದ ದೇವರಿಗೆ ತುಂಬಾ ನೋವಾಯಿತು. ಅವನು ದೇವತೆಗಳ ಸಭೆಯೊಂದನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಿದ. “ಏನು ಮಾಡಿದರೆ ಮಾನವನಿಗೆ ಈ ಅಮೂಲ್ಯ ಕೊಡುಗೆಯ ಬೆಲೆ ಗೊತ್ತಾಗುವುದು?” ಎಂಬ ಚರ್ಚೆ ನಡೆಯಿತು. “ಮಾನವನಿಗೆ ನಿನ್ನ ಕೊಡುಗೆಯ ಬೆಲೆ ಗೊತ್ತಾಗದಿದ್ದರೆ, ಅದನ್ನು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಪಡೆದುಕೋ” ಎಂದ ಒಬ್ಬ ದೇವತೆ. “ಅದಾಗದು. ಕೊಟ್ಟದ್ದನ್ನು ಮರಳಿ ಪಡೆಯಬಾರದು” ಎಂದ ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತ. “ಇನ್ನೇನು ಮಾಡಲಿ?” ಎಂದು ಎಲ್ಲರೂ ಚಿಂತಿಸತೊಡಗಿದರು. “ಅದನ್ನು ಸಮುದ್ರದ ಆಳದಲ್ಲಿ ಅವಿತಿಡೋಣ. ಮಾನವನಿಗೆ ಅದು ಸಿಗಲಾರದು” ಎಂದ ಒಬ್ಬ ದೇವತೆ. “ಆಗದು. ಅವನು ಆಳಕ್ಕೆ ಮುಳುಗಿ ಅದನ್ನು ಕಸಿದುಕೊಳ್ಳುವನು” ಎಂದು ಇನ್ನೊಬ್ಬ ದೇವತೆ ಉತ್ತರಿಸಿದ. “ಹಾಗಾದರೆ ಅದನ್ನು ಭೂಮಿಯ ಗರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅವಿತು ಬಿಡೋಣ.” “ಅದೂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿಂದ ಅದನ್ನು ಆಗದು ತೆಗೆಯಬಹುದಾದ ಯಂತ್ರಗಳನ್ನು ಅವನು ನಿರ್ಮಿಸಬಲ್ಲ” ಎಂದು ಉತ್ತರ ಬಂತು. ಯಾರ ಸಲಹೆಯೂ ಸರಿ ಕಾಣದೆ, ಕೊನೆಗೆ ಬ್ರಹ್ಮನೇ ಹೇಳಿದ: “ಅದನ್ನು ನಾವು ಮಾನವನ ಹೃದಯದಲ್ಲೇ ಅವಿತು ಬಿಡೋಣ. ಆಗ ಆನಂದವು ಸದಾಕಾಲ ತನ್ನೊಳಗೇ ಇದ್ದರೂ, ಮಾನವನು ಅದನ್ನರಿಯದೆ, ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಹೊರಗೆ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೂ ಹುಡುಕಾಡುತ್ತಾನೆ, ಕೊನೆಯಿಲ್ಲದೆ ಅಲೆದಾಡುತ್ತಾನೆ. ಯಾರು ತನ್ನೊಳಗೇ ಮುಳುಗಿ, ತನ್ನ ಹೃದಯದಲ್ಲೇ ಆನಂದವಿದೆಯೆಂದು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳುವನೋ ಅವನಿಗೆ ಆನಂದದ ಅಗಾಧ ನಿಧಿಯೇ ಲಭಿಸುತ್ತದೆ.” ಕೊನೆಗೆ ಹಾಗೆಯೇ ಆಯಿತು.

(ಜೆ.ಪಿ.ವಾಸ್ತಾನಿಯವರ ‘snacks for the soul’ ಗ್ರಂಥದಿಂದ)

ಅಷ್ಟಾವಕ್ರ ಗೀತೆಯ ಉಗಮ

ಕಥೆ: ರೇವತಿ

ಚಿತ್ರ: ಶಂಕರ್

1

ಜನಕ ಮಹಾರಾಜನ ಆಸ್ಥಾನ.

ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾನವನ್ನು ಪಡೆಯುವುದು ಅತ್ಯಂತ ಕಠಿಣ.

ವಿದ್ವಾಂಸರೇ, ಈ ವೇದಾಂತ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಅದೇನನ್ನು ಹೇಳಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನನಗೆ ಹೇಳಿ.

ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾನವನ್ನು ಪಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ಸಮಯ ಬೇಕಾಗುವುದೆಂದರೆ, ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿ ಒಂದು ಕುದುರೆಯನ್ನೇರಿ, ಇನ್ನೊಂದು ಬದಿಯ ರಿಕಾಪಿನಲ್ಲಿ ಕಾಲನ್ನಿಡಲು ಎಷ್ಟು ಸಮಯ ತಗಲುವುದೋ ಅಷ್ಟು - ಎಂದು ಈ ಗ್ರಂಥ ಹೇಳುತ್ತದೆ.

2

ಈ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಪಡೆಯಲು ನಾನು ಬಹಳ ಕಾಲದಿಂದ ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಅದು ಅಷ್ಟೊಂದು ಸುಲಭವೇ? ಒಂದು ಕುದುರೆಯನ್ನು ಈಗಲೇ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬನ್ನಿ. ಅದನ್ನೊಮ್ಮೆ ಏರಿ ನೋಡುತ್ತೇನೆ. ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದಂತೆ ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾನ ಪಡೆಯಲು ಬೇಕಾದದ್ದನ್ನೆಲ್ಲ ಒದಗಿಸಿಕೊಡಿ.

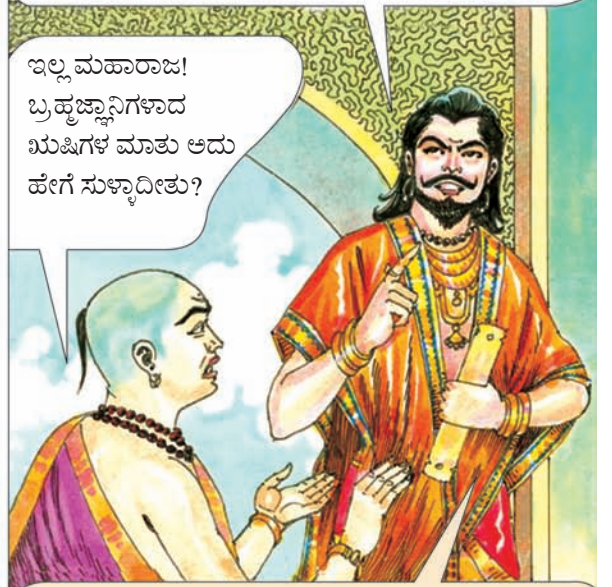

ಮಹಾರಾಜ, ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಏನು ಹೇಳಿದೆಯೋ ಅದನ್ನಷ್ಟೇ ನಾನು ತಮಗೆ ವಿವರಿಸಿದ್ದೇನೆ. ನಾನು ತಮಗೆ ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾನ ನೀಡಲಾರೆ. ಅದು ನನಗೆ ಅಸಾಧ್ಯ.

3

ಅಂದರೆ, ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಬರೆದದ್ದೆಲ್ಲ ಸುಳ್ಳೇ? ಉತ್ತೇಕ್ಷೆಯ ಮಾತೇ?

ಇಲ್ಲ ಮಹಾರಾಜ!
ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾನಿಗಳಾದ
ಋಷಿಗಳ ಮಾತು ಅದು
ಹೇಗೆ ಸುಳ್ಳಾದೀತು?

ನಿಮಗೆ ಅದನ್ನು ಪ್ರಮಾಣ ಮಾಡಿ ತೋರಿಸಿಕೊಡಲಾಗದಿದ್ದರೆ, ಶುದ್ಧ ಸುಳ್ಳನ್ನೇ ಹೇಳುವ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಉಪದೇಶಿಸಿ, ನನ್ನ ಸಮಯ ಹಾಳು ಮಾಡಿದ್ದಕ್ಕೆ ಶಿಕ್ಷೆ ಅನುಭವಿಸಬೇಕಾದೀತು.

4

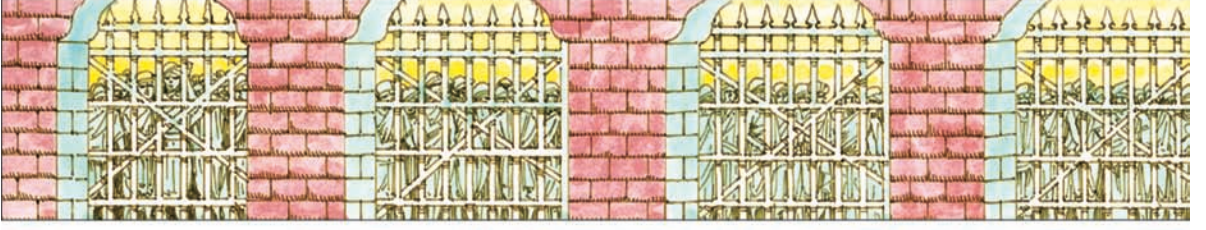
ಓ ರಾಜ! ಇದು ಅನ್ಯಾಯ! ಕೇವಲ ನಾನಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ಬೇರೆ ಯಾರೂ ಪ್ರಮಾಣ ಮಾಡಿ ತೋರಿಸಿಕೊಡಲಾಗದು.

ಹಾಗಿದ್ದರೆ, ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾನವನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ವಿವರಿಸಿ ಹೇಳುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಇಲ್ಲದ ವಿದ್ವಾಂಸರನ್ನೆಲ್ಲ ಬಂಧಿಸಲು ನಾನು ಆಜ್ಞಾಪಿಸುತ್ತೇನೆ.

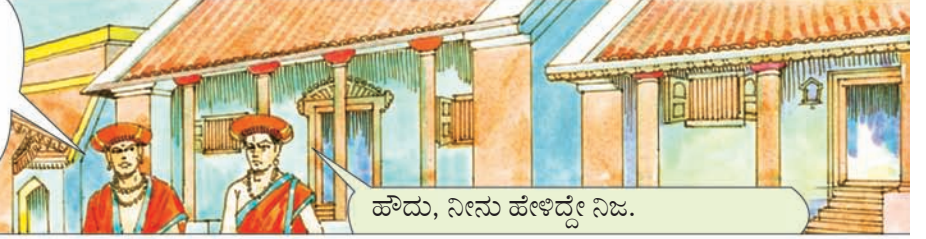
5

ಸೆರೆಮನೆಗಳೆಲ್ಲವೂ ವಿದ್ವಾಂಸರಿಂದ ತುಂಬಿಹೋಯಿತು.

6

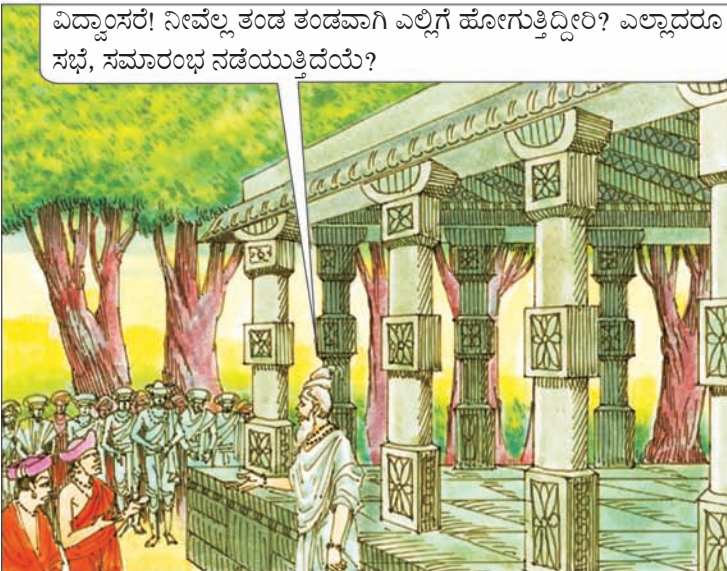
ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ವಿದ್ವಾಂಸರು ಬದುಕಲಾಗದು. ನಾವು ನಮ್ಮ ನೆರೆಯ ದೇಶದ ರಾಜಧಾನಿಗೆ ಹೋಗೋಣ.

ಹೌದು, ನೀನು ಹೇಳಿದ್ದೇ ನಿಜ.

7

ವಿದ್ವಾಂಸರೆಲ್ಲ ತಂಡತಂಡವಾಗಿ ದೇಶವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದುದನ್ನು ಅಷ್ಟಾವಕ್ರ ನೋಡಿದ. (ಅಷ್ಟಾವಕ್ರ ಮುನಿಗೆ ಆ ಹೆಸರು ಬರಲು ಒಂದು ಕಾರಣವಿದೆ. ಹುಟ್ಟಿದಾಗ ಅವನ ದೇಹದ ಎಂಟು ಅಂಗಗಳು ಉನಗೊಂಡಿದ್ದವು. ಮುಂದೆ ಅವನ ಆ ಕಾಯಿಲೆ ಗುಣವಾದರೂ, ಆ ಹೆಸರು ಹಾಗೆಯೇ ಉಳಿಯಿತು.)

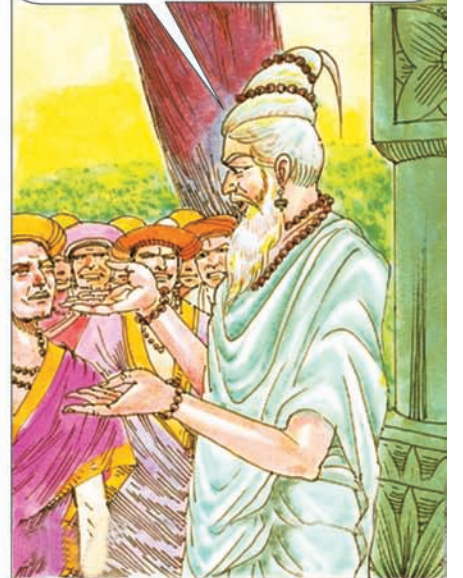

ವಿದ್ವಾಂಸರೆ! ನೀವೆಲ್ಲ ತಂಡ ತಂಡವಾಗಿ ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೀರಿ? ಎಲ್ಲಾದರೂ ಸಭೆ, ಸಮಾರಂಭ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆಯೇ?

8

ಜನಕ ಮಹಾರಾಜನ ಆಜ್ಞೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಅವರೆಲ್ಲ ಅಷ್ಟಾವಕ್ರನಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದರು.

ಚಿಂತಿಸಬೇಡಿ. ನಾನು ಜನಕನನ್ನು ಭೇಟಿಯಾಗುತ್ತೇನೆ.

9

ಬ್ರಹ್ಮ, ವಿಷ್ಣು
ಮೊದಲಾದವರೇ
ಪೂಜಿಸಿದ ತಮ್ಮಂಥ
ವರು ನನ್ನನ್ನು
ಭೇಟಿಯಾಗಲು
ಬಂದಿರಿ ಎಂದಾಗ
ನನ್ನ ಭಾಗ್ಯಕ್ಕೆ
ಎಣೆಯೆಲ್ಲಿದೆ?

ಅಷ್ಟಾವಕ್ರನ ಮಹಿಮೆಯನ್ನರಿತ ಜನಕ ಮಹಾರಾಜ ಅವನನ್ನು ಅತ್ಯಾದರದಿಂದ
ಬರಮಾಡಿಕೊಂಡು ಸತ್ಕಾರ ಮಾಡಿದ.

ಓ ರಾಜ! ನೀನು ಸೆರೆಮನೆ
ಯಲ್ಲಿಟ್ಟು ವಿದ್ವಾಂಸರನ್ನೆಲ್ಲ
ಈ ಕೂಡಲೇ ಬಿಡುಗಡೆ
ಮಾಡು.

ಆಗಲಿ ಮಹರ್ಷಿಗಳೇ, ನೀವು ಹೇಳಿದಂತೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

10

ತನಗೆ ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾನ ನೀಡುವಂತೆ ಜನಕ ಮಹಾರಾಜ ಅಷ್ಟಾವಕ್ರ ಮುನಿಯನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದ. ಅಷ್ಟಾವಕ್ರನು ರಾಜನಿಗೆ ಕೂಡಲೇ
ಕಾಡಿಗೆ ಏಕಾಂಗಿಯಾಗಿ ತನ್ನೊಡನೆ ಬರುವಂತೆ ಹೇಳಿದ. ಅದಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿದ ರಾಜನು ಋಷಿಯೊಂದಿಗೆ ಕಾಡಿಗೆ ಹೋದ.

11

ಓ ರಾಜ,
ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾನ ಪಡೆಯಲು
ತಾಳ್ಮೆಯನ್ನುವುದು
ಅತ್ಯಂತ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ
ಇರಬೇಕಾದ ಗುಣ.
ಮೊದಲಿಗೆ ನೀನೇ
ಹೇಳು - ನಮ್ಮಿಬ್ಬರ
ಸಂಬಂಧ ಎಂಥದು?

ಗುರುಗಳೇ, ನಾನು
ನಿಮ್ಮ ಶಿಷ್ಯ.

ಈಗ ಹೇಳು, ನಿಜವಾದ
ಶಿಷ್ಯನು ಮೊದಲು
ಮಾಡಬೇಕಾದ
ಕರ್ತವ್ಯವೇನು?

ಅವನು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ
ತನ್ನನ್ನು ಗುರುವಿಗೆ
ಸಮರ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು.
ಆಹ! ಈಗ ನನಗೆ ಎಲ್ಲವೂ
ಅರ್ಥವಾಯಿತು.
ನಾನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ,
ಹೃತ್ಯೂರ್ವಕವಾಗಿ ನಿಮಗೆ
ಶರಣಾಗತನಾಗಿದ್ದೇನೆ.

12

ಒಳ್ಳೆಯದು, ನನ್ನ ಪ್ರೀತಿಯ ಶಿಷ್ಯನೆ! ನೀನು ಶಾಶ್ವತವಾದ ಶಾಂತಿಯನ್ನು ಹೊಂದು.

ಅಷ್ಟಾವಕ್ರ ಅವನನ್ನು ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದ. ಜನಕಮಹಾರಾಜನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ತನ್ನನ್ನು ತಾನು ಮರೆತು, ಬ್ರಹ್ಮಾನಂದದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿದ.